

Predsedstvo CIOFS

Projekt trajne vzgoje

ZAOBLJUBA V FSR

Januar 2010

I. - Zaobljuba v FSR

Povzetek in komentar predavanja »**Zaobljuba v FSR – dar in obveznost**« (7-9) patra Feliceja Cangelosi-ja, OFM Cap. - pripravlja Ewald Kreuzer, FSR

Uvod

Bratje in sestre poklicani, da živijo frančiškovo življenje v svetnem bratstvu izrečejo svojo zaobljubo med posebno slovesnostjo po Obredniku FSR. Ta vidik je zelo pomemben, kajti ta slovesnost predstavlja temeljni trenutek sklenitve zaobljube. Zaobljuba je posledica Božjega delovanja in je blagoslovljeno dejanje. Brate in sestre so opogumljeni, da izrazijo svojo obljubo evangeljskega življenja. Ob tem se porodijo v njih posebni učinki Božje milosti, ki jih usposobi za posebne naloge znotraj Božjega ljudstva. Slovesnost sama odraža tudi »občutje« Cerkve do zaobljub v FSR.

(7) Krst in zaobljuba.

Tako Generalne konstitucije kot Obrednik poudarjajo povezanost krsta in zaobljube. Namen vključitve v FSR in cilj zaobljube je pomagati bratom in sestram, »...da bi z večjo vnemo in gorečnostjo živeli krstno milost in posvečenje...« (Obrednik 12)

Zaobljuba na poseben način poživi s krstom zaplojene učinke na nadnaravno bit kristjana. Zaradi sprememb, ki preteklost združujejo s sedanjostjo, ko vse, kar je prej nastalo po delovanju Svetega Duha, postane prisotno in dejavno, pravimo zaobljubi v FSR tudi »spomin krsta«. Z zaobljubo se notranji potenciali krsta udejanjijo in postanejo vedno bolj učinkoviti. Zaobljubo posvečenih oseb pa tudi svetnih bratov in sester moremo razumeti kot praznik Razglašnja Gospodovega ali kot razglasitev našega krsta. Posebna poklicanost svetnih bratov in sester, potrjena z okrepljenim delovanjem Duha, pri slovesnem obredu zaobljube obogati krščenca in mu podeli neko polnost pri pričevanju za Kristusa in za graditev telesa Cerkve. Krst je vidni znak začetka »novega življenja« v Kristusu. Z zaobljubo svetni bratje in sestre izrečemo svoj »da« posebnemu načinu življenja, da sledimo Kristusu in v svetu živimo evangelij po zgledu svetega Frančiška. K temu smo poklicani zelo osebno. In naša zaobljuba je temu posledično naš zelo osebni odgovor na Božjo ljubezen in Božjo milost. Vsi bratje in sestre smo poklicani, da postanemo dejaven član »Frančiškove družine« - pa naj se imenuje bratstvo ali red - da bi pripomogli k rasti Kristusovega telesa, ki je Cerkev.

(8) Odnos do Cerkve.

Krst vzpostavi osnovno vez kristjana s Cerkvijo, po njem otroci rojeni iz vode in Duha postanejo del Božjega ljudstva – Kristusovega telesa. Z zaobljubo pa se rodi nova vez s Cerkvijo, bolje rečeno, osnovna krstna povezava, že prej obnovljena in spopolnjena z birmo, postane še bolj »močna« in bolj »tesna«. Zaobljuba v FSR razvije in okrepi odnos med »zaobljublencem« in Cerkvijo. Čeprav ta odnos ni drugačen od tistega pri samo krščenih osebah, vseeno pomeni trdnejšo in tesnejšo povezavo s Cerkvijo.

Iz vseh strani danes pogosto slišimo: »Jezus – da, Cerkev – ne!«... Mnogi se čutijo prevarani zaradi ravnanja Cerkve, papeža, duhovnikov... Kritizirajo način, kako kristjani živimo svojo vero v vsakdanjem življenju. To je lahko velika priložnost za nas svetne Frančiškove brate in sestre. Cerkev je Kristusovo telo – katerega udje smo vsi – in če trpi en ud, trpi celo telo. Sledimo svetemu Frančišku in skupaj popravljajmo našo Cerkev, upoštevaje besede izrečene med zaobljubo: »da pričujete za Božje kraljestvo in za izgradnjo bolj bratskega in evangeljskega sveta z ljudmi dobre volje.« (Obrednik 29)

(9) Upoštevajoč Vodilo, Konstitucije in Obrednik moramo živeti kot pristni udje Cerkve in biti z njo po svoji zaobljubi močno in tesno povezani. Gre predvsem za občestveno povezavo, ki je osnovni gradnik Cerkve, kar nam življenje vedno znova potrjuje.

Pričevanjsko poslanstvo zaupano svetnim bratom in sestram, najprej po krstu, potem po zaobljubi, izvira iz notranjega bistva Cerkve, ki je občestvo verujočih in ljubečih. Pomen pričevanja, ki ga izpostavljajo tako Vodilo kot Konstitucije, mora ozavestiti vsega brata in sestro v FSR, da svojo pripadnost Cerkvi lahko potrdi zgolj in samo s pristnostjo (verodostojnostjo) svojega življenja. Spokorni bratje in sestre so zato zaproseni, da vedno in v vseh življenjskih okoliščinah prepričljivo dokazujejo svojo zvestobo Bogu, da bi svetu pokazali tisto v sebi prisotno upanje in tako neizpodbitno potrdili svojo zvestobo zaobljubljeni zavezi s Cerkvijo in FSR...

»Kristus nima rok, naše potrebuje za svoje današnje delo;
Kristus nima nog, naše potrebuje, da vodimo druge k njemu;
nima ust, naša potrebuje, da ljudem povemo, kako je umrl;
razen nas nima drugih pripomočkov, da zbere ljudi okrog sebe.

Smo edino Sveto pismo, ki ga bere brezbrizni svet;
smo evangelijski grešnikov in »credo« posmehljivcev;
smo najbolj živo Božje sporočilo, z besedami in dejanji...
Toda kaj če so besede zmedene, če so dejanja kalna?

Kaj če so naše roke zaposlene samo s sebičnimi dejanji?
Če naši koraki ne vodijo niti k enemu zapeljanemu grešniku?
Če naša usta izgovarjajo besede, ki bi jih Božja zamolčala?
Kako lahko mislimo, da Mu pomagamo, in se veselimo Njegovega povratka?«

(Annie Johnston Flint)

Vprašanja za premišljevanje in pogovor v bratstvu

1. Zakaj postane z zaobljubo v FSR povezava krščenca s Cerkvijo »močnejša« in »tesnejša«?
2. Kakšne so lahko težave (zapleti) pri zaobljubi v FSR?
3. Ali je zaobljuba dejane Boga ali človeka?
4. Zakaj zaobljube ne obhajamo sami, ampak je to javno in cerkveno dejanje?

II. - Jezusov krst. Zaobljuba v FSR temelji na našem krstu

p. Amando Trujillo Cano, TOR

»Veste o Jezusu iz Nazareta, ki ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo; hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljaj vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo, zakaj Bog je bil z njim.« (Apd 10,38)

Uvod

Praznik Jezusovega krsta je liturgični praznik, ki zaključuje božično dobo in začenja čas med letom. Daje nam torej občutek, kot bi bili z eno nogo še doma z drugo pa že na delovnem mestu ali v šoli. Je praznik prehoda, ko smo še vsi pod vtisom skrivnostnega utelešenja Božjega Sina, obenem pa že začenjamo živeti svojo vero v »bolj navadnih« okoliščinah. Praznovanje skrivnosti našega odrešenja postopno prehaja v naslednjo liturgično dobo. Jezusov krst pomeni spremembo tudi zanj: pomeni začetek njegovega javnega delovanja. S tem dejanjem solidarno združuje Božje ljudstvo, ki je pričakovalo Odrešenika, in vse grešnike v odrešensko skupnost. Sveti Duh, po katerem je bil Jezus spočet pod srcem Marije in po čigar vodenju je napredoval v starosti, modrosti in milosti, ga je danes mazilil, da bo začel svoje mesijansko poslanstvo kot Božji Sin in Odrešenik, ki bo dal svoje življenje, da bi nas odkupil. Evangelist Luka opisuje, kako Jezus neposredno po krstu moli in se nad njim zgodi vidna manifestacija Boga: odpre se nebo, Sveti Duh se spusti nadenj in Oče spregovori: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.« (Lk 3,22) Vse to nakazuje, kako silno in globoko vpeto je Jezusovo življenje v troedinem občestvu. Sveti Duh, ki ga je mazilil v Jordanu, ga vodi med celotnim njegovim služenjem, ko izvršuje svoje poslanstvo delati dobro in odrešiti človeštvo hudega.

Naš krst

Po delovanju Svetega Duha, ki smo ga prejeli pri krstu, smo postali ljubljeni Božji otroci in udje Cerkve. Postali smo del Božjega ljudstva, ampak ne samo kot člani, prejeli smo tudi poslanstvo, da nadaljujemo Jezusovo delo na svetu. To poslanstvo moramo izpolnjevati v duhu vere in služenja tako, da se vsak dan podarjamo drugim in rastemo v velikodušnosti in zvestobi evangeliju. Krst dovrši v nas največjo pretvorbo, ki jo lahko izkusimo v življenju. Krst zasadi v nas seme božjega življenja, ki ga moramo gojiti, da bo vzklilo, vzcvetelo in obrodilo sadove Božjega kraljestva, ko bomo v polni zrelosti dočakali končno srečanje z Bogom.

Krst in zaobljuba v FSR

Bratje in sestre v FSR uresničujejo svojo krstno istovetnost, če so živi in dejavni udje Cerkve in če izpolnjujejo zahteve Vodila FSR. Vodilo pravi: »S Kristusom pokopani in od mrtvih vstali po krstu, ki jih naredi za žive ude Cerkve in jih po zaobljubi z njo še tesneje povezuje, naj postanejo priče in orodje njenega poslanstva med ljudmi, ko oznanjajo Kristusa z življenjem in besedo.« (Vodilo 6. člen)

Obrednik v Predgovoru naglašja, da »mnogi obljubijo, da bodo sledili Jezusu Kristusu in živeli evangelij v bratstvu s tem, da bodo vstopili v Frančiškov svetni red. Na ta način se v njih pokaže neprecenljivi krstni dar ter se vedno popolneje in plodnejše izpopolni.« (Predgovor 1) Isti Obrednik še bolj jasno poudarja povezavo med krstom in zaobljubo v uvodnih besedah obrazca za zaobljubo: »Jaz, N.N. obnavljam krstne obljube in se posvečam služenju Božjemu kraljestvu, ker mi je Gospod dal to milost.« (Obrednik 31. člen)

Primerjajmo vse to še z nekaj mislimi iz pridig sv. Gregorja Nacianškega, ki se nanašajo na Jezusov krst: »Kristus je po krstu žarel, bodimo še mi svetilke. Potopil se je v vodo, potopimo se tudi mi, da se bomo skupaj z njim dvignili...Danes počastimo Jezusov krst in obhajajmo ta praznik na zgleden način... Bodite popolnoma očiščeni in očiščujte se še in še...Kristus hoče, da postanete živa sila za vse človeštvo, vir svetlobe za ves svet. Biti morate žareče svetilke, ker ste v objemu Kristusa, velike luči, ki je bil krščen v slavi Njega, ki je nebeška Luč.« (Pridiga 39)

Vprašanja za premišljevanje in pogovor v bratstvu

1. Kaj pomeni za Jezusa njegov krst v Jordanu? Kaj pomeni zame moj krst?
2. Ali vem za datum svojega krsta in kako ga obhajam? Kako bi lahko v vsakem bratstvu poleg rojstnega dne obhajali še krstni dan vsakega člana?
3. Kako vidim povezavo med svojim krstom in zaobljubo v FSR?

III. Če želiš gojiti mir, varuj stvarstvo

Poudarki iz poslanice papeža Benedikta XVI. ob svetovnem dnevu miru 2010 – pripravlja p. Amando Trujillo Cano, TOR

Uvod

V tretjem delu mesečnih gradiv želimo vsebino navezovati na družbeno doktrino Cerkve, kakor izhaja iz zaključkov Generalnega kapitlja FSR, ki je poudaril potrebnost trajne vzgoje bratov in sester v tem pogledu. To naj bi prebudilo njihovo zavest in jih opogumilo, da bi se aktivneje vključili v družbena dogajanja. Tekom tega leta bodo teme razdeljene na dva dela. V prvih treh mesecih bomo gradili povezavo s poslanico papeža Benedikta XVI. razglašeno ob 43. svetovnem dnevu miru 1. januarja 2010 »Če želiš gojiti mir, varuj stvarstvo«. V drugem delu pa se bomo vsak mesec do konca leta navezovali na izvlečke iz Kompendija družbenega nauka Cerkve. Dokument je leta 2004 izdal Papeški svet za pravičnost in mir.

Povzetek papeževe poslanice

(1) »...Spoštovanje stvarstva je zelo pomembno, saj je »stvarjenje začetek in temelj vseh Božjih del«, zato postaja njegovo varovanje danes bistvenega pomena za miroljubno sožitje človeštva.

Zaradi človekove okrutnosti nad človekom številne nevarnosti ogrožajo mir ter pristen in celosten človeški razvoj. Nič manj zaskrbljujoče niso nevarnosti, ki izhajajo iz brezbržnosti, če ne celo naravnost iz zlorabe zemlje in naravnih virov, ki nam jih je podaril Bog.«

(2) » ...Celostni človeški razvoj je tesno povezan z dolžnostmi, ki izhajajo iz *človekovega odnosa z naravnim okoljem*, pojmovanim kot Božji dar vsem, katerega uporaba vključuje skupno odgovornost do vsega človeštva, zlasti pa do ubogih in do prihodnjih rodov. Zrenje lepote stvarstva je spodbuda za prepoznavanje Stvarnikove ljubezni, ki »*giblje sonce in druge zvezde*«.

(3) »Pred dvajsetimi leti je papež Janez Pavel II. zapisal: »...ekološka zavest ne sme biti onemogočena, ampak jo je treba spodbujati, da bi se razvila in zorela ter našla ustrezen izraz v konkretnih programih in pobudah«....Leta 1971 je papež Pavel VI. poudaril: »...ne samo naravno okolje postaja trajna grožnja zaradi onesnaženja, odpadkov, novih boleznih in neomejene rušilne uničevalne moči, ampak tudi človeške okoliščine, ki jih človek ne obvladuje več, zaradi česar si za prihodnost ustvarja tako okolje, ki utegne biti zanj nevzdržno.«

(4) »Kako naj vendar ostanemo brezbrizni do vprašanj, ki izhajajo iz pojavov, kot so podnebne spremembe, širjenje puščave, propadanje in zmanjševanje rodovitnosti na obširnih kmetijskih površinah, onesnaženost rek in vodovarstvenih območij, izginotje biorazličnosti, naraščanje ekstremnih vremenskih pojavov, izsekanje ekvatorialnih in tropskih območij? Kako naj zanemarimo naraščajoč pojav tako imenovanih »okoljskih beguncev«? Kako naj bi sedeli križem rok pred že razplamteli in še tlečimi spori, vezanimi na dostop do naravnih virov? Vsa ta vprašanja globoko vplivajo na udejanjanje človekovih pravic, kot so na primer pravice do življenja, prehranjevanja, zdravja in razvoja.«

(5) »Zato je modro izvesti *globoko in daljnovidno prenovo vzorca razvoja* ter razmisliti o smislu ekonomije in njenih ciljih, da bi popravili njene stranpoti in popačene vidike...Človeštvo potrebuje *globoko kulturno prenovu, vnovično odkritje tistih vrednot, ki predstavljajo trden temelj*, na katerega je mogoče graditi boljšo prihodnost za vse. Krize, skozi katere se prebija – pa naj bodo te gospodarske, prehranske, okoljske ali socialne narave, so v bistvu tudi medsebojno povezane moralne krize, ki silijo k spremembi načrta za skupno pot vseh ljudi. Še zlasti pa obvezujejo k takemu načinu življenja, ki bo zaznamovan s treznostjo in solidarnostjo... Samo tako bo sedanja kriza postala *priložnost za razlikovanje (prepoznavanje) in novo načrtovanje*.«

(6) »Skladnost med Stvarnikom, človeštvom in stvarstvom, ki ga opisuje Sveto pismo, je podrl Adamov in Evin greh, greh moža in žene, ki sta hrepenela po tem, da bi zasedla mesto Boga in sta zavrnila možnost, da bi se prepoznala kot ustvarjeni bitji... Človek je pustil, da ga je nadvladala sebičnost, izgubil je čut za od Boga dano poslanstvo, v odnosu do stvarstva pa se je obnašal kot izkoriščevalec, saj je želel nad njim izvajati popolno oblast... Vse, kar obstaja, pripada Bogu, ki je to zaupal ljudem, vendar ne zato, da bi z njim samovoljno razpolagali... Človek je torej nad stvarstvom dolžan izvajati odgovorno oblast, ga varovati in obdelovati.«

Vprašanja za premišljevanje in pogovor v bratstvu

1. Ali se zemlja in naravne dobrine, ki nam jih je Bog podaril, v moji okolici slabo uporabljajo? Sem del problema ali del rešitve?
2. Kakšne bi morale biti lastnosti modela družbeno-ekonomskega razvoja, da bi bil resnično human, sprejemljiv in bi spoštoval dostojanstvo stvarstva? Kaj bi moral biti cilj ekonomije v današnjem svetu?
3. Kako lahko bratje in sestre v FSR sodelujemo pri temeljiti prenovi človeške kulture? Kako lahko sam živim zmerno in solidarno?